

Recenzja dorobku dr Beaty Mydłowskiej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

Wstęp

Pani dr Beata Mydłowska jest zatrudniona na stanowisku wykładowcy w Uczelni Społeczno – Medycznej w Warszawie. Jest również jej założycielem i jednocześnie pełni w tej uczelni funkcję rektora.

Od chwili uzyskania tytułu magistra pedagogiki w Wyższej Szkole Pedagogicznej Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Warszawie (1997r.) w zakresie wczesnoszkolnej edukacji zintegrowanej, podjęła – od roku 1999 – intensywne działania zmierzające do budowania własnych szkół autorskich zarówno średnich, jak również szkoły wyższej, pełniąc w nich kierownicze funkcje.

Do tych szkół należą:

- od 1999r. Policealna Szkoła Kosmetyczna;
- od 1999r. Liceum Ogólnokształcące;
- od 2008r. do 2019r. Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości w Warszawie;
- od 2012r. Technika zawodowe;
- od 2014r. Policealne szkoły Medyczne;
- od 2020r. Uczelnia Społeczno – Medyczna w Warszawie.

Swoje kompetencje doskonaliła kończąc studia podyplomowe z zakresu oligofrenopedagogiki w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości w Warszawie (2018) i studia podyplomowe z zakresu doradztwa zawodowego w Uczelni Społeczno – Medycznej w Warszawie (2020).

Doktor Beata Mydłowska zdobywała też certyfikaty uprawniające do nabywania i stosowania metody z kategorii B₂ – Bochumski Inwentarz Osobowościowych Wyznaczników Pracy BIP oraz nabywania i stosowania testów z kategorii B₁ – Podstawy Psychometrii dla osób niebędących psychologami. Obydwa certyfikaty wydane zostały przez Polskie Towarzystwo Psychologiczne i Pracownię Testów Psychologicznych.

Zdobycie tych certyfikatów pozwoliło doktor Beacie Mydłowskiej samodzielnie prowadzić badania co niewątpliwie podnosi jej walor kompetencyjny.

Jej zainteresowania badawcze koncentrują się głównie na zagadnieniach z obszaru pedagogiki pracy, resocjalizacji i częściowo psychologii. Prowadzone teoretyczne analizy oraz badania empiryczne mają czytelną linię rozwojową co do zakresu treści, jak również warsztatu badawczego.

Ocena dorobku naukowego

W aktywności badawczej dr Beaty Mydłowskiej można wyróżnić dwa główne obszary tematyczne: pedagogika pracy w tym rynek pracy i kształcenie zawodowe oraz resocjalizacja osób osadzonych w więzieniu.

W obszarze pierwszym przedmiotem analiz są teoretyczne dylematy kształcenia zawodowego, w tym próba odpowiedzi na pytanie o związki i zależności między kształceniem ogólnym a zawodowym. Efekty prowadzonych teoretycznych analiz i badań empirycznych opublikowane zostały w następujących publikacjach:

- Mydłowska B. (red.) Kształcenie Zawodowe. Dylematy i Perspektywy T.1, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2019;
- Mydłowska B., Kompetencje zawodowe w kontekście zasad komunikacji dydaktycznej i możliwości oceny pracy nauczycieli, „Kwartalnik Pedagogiczny” 2019, nr. 2, s.102-121;
- Mydłowska B., Kształcenie zawodowe na tle polskich uwarunkowań – stan i problemy, perspektywy, w: Kształcenie zawodowe. Dylematy i perspektywy, red. Mydłowska B., Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2019, s.39-62;
- Mydłowska B. Wiśniewska J., Etos zawodu nauczyciela w opinii studentów w uczelni pedagogicznych i niepedagogicznych, „Kwartalnik Pedagogiczny”, 2020, nr. 2, s.125-140;
- Mydłowska B. Świadomy vs. przypadkowy wybór kierunku studiów pedagogicznych – analiza porównawcza, „Kwartalnik Pedagogiczny”, 2020, nr. 3, s.111-128;
- Mydłowska B., Tranzycje karier w kontekście nowych wyzwań rynku pracy, „Edukacja ustawiczna dorosłych, 2020, nr. 3, s.57-69;
- Mydłowska B., Globalisation as a challenge for professional education (Globalizacja jako wyzwanie dla edukacji zawodowej), „Lubelski Rocznik Pedagogiczny” 2020, nr. 2, s.259-270;

- Mydłowska B., Bariery w podejmowaniu pracy przez bezrobotnych, w: Jednostka edukacyjna, organizacja wobec przemian rynku pracy, red. S.M. Kwiatkowski, M. Piorunek, Wyd. Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa 2020, s.96-110;
- Mydłowska B. Aksjologiczny wymiar pracy w kontekście nowych wyzwań, w: Aksjologiczne aspekty pracy w procesie resocjalizacji, red. B. Mydłowska, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2021, s.47-67;

Przedmiotem zainteresowań badawczych w drugim obszarze były zagadnienia dotyczące głównie działań resocjalizacyjnych i readaptacyjnych wspierających kształcenie zawodowe osadzonych.

Efekty teoretycznych analiz i empirycznych badań opublikowane zostały w następujących publikacjach:

- Mydłowska B., (red.) Aksjologiczne aspekty pracy w procesie resocjalizacji, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2021;
- Mydłowska B., (red.) Działania resocjalizacyjne, readaptacyjne wspierające kształcenie zawodowe osób osadzonych w więzieniu, w: Wielowymiarowość egzystencji człowieka we współczesnym świecie, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2019;
- Mydłowska B., Uwarunkowania i trudności kształcenia zawodowego więźniów w Polsce, w: Wyzwania współczesnej pedagogiki resocjalizacyjnej – od teorii do praktyki, red. K. Pierzchała, Towarzystwo Naukowe KUL, Lublin 2019, s.281-294;
- Mydłowska B. Pierzchała K., Deprawacyjny charakter organizacji wolnego czasu w więzieniu, w: Resocjalizacja Polska”, 2020, nr. 20, s.145-158;
- Mydłowska B., Satysfakcja z pracy osadzonych w polskich zakładach karnych jako zasadniczy determinant skutecznego procesu resocjalizacji, Wyd. Episteme, Lublin 2023, s.481;

Ta ostatnia pozycja zgłoszona jest przez autorkę jako najważniejsze osiągnięcie naukowe.

Na wstępie należy podkreślić, że jest to oryginalne dzieło. Oryginalność jest wielowymiarowa. Po pierwsze integruje zagadnienia mieszczące się w pedagogice pracy z zagadnieniami resocjalizacji. Zastosowanie tej strategii pozwoliło na holistyczne ukazanie badanego problemu, który dotyczył pracy osadzonych rozpatrywany w kontekście procesu resocjalizacji.

Ważnym walorem tej pracy jest odniesienie analizowanego zagadnienia do aksjologii, szczególnie ukazanie wielostronnej wartości pracy podejmowanej przez osadzonych w zakładach karnych.

W tym kontekście dr. Beata Mydłowska przyjęła słuszne założenia: Brak satysfakcji przekłada się negatywnie na jakość życia i samoocenę. Satysfakcjonująca praca nadaje cel życiu, wzmacniając poczucie godności osobistej, hierarchizuje wartości, motywuje do działania, kształtuje postawy wobec zadań zawodowych, jak również uwypukla aspekt emocjonalny – odpowiedzialność, relacje interpersonalne, uczucia w stosunku do pracy (lubi, nie lubi swojej pracy) – i aspekt poznawczy, przede wszystkim, zrozumienie istoty pracy i stosunek do wykonywanych czynności (s.9-10).

Przyjmując to główne założenie łączy je z założeniami dotyczącymi struktur wewnętrznych oraz zewnętrznych życia i funkcjonowania człowieka, w tym zwłaszcza osób osadzonych w zakładach karnych.

Konsekwentnie, do przyjętych założeń buduje podstawy teoretyczne badań empirycznych łącząc stanowiska humanistyczno – fenomenologiczne, poznawcze, egzystencjalne i wartości pracy – jej funkcji i znaczenia w życiu jednostkowym i społecznym – podkreślając przy tym dążenie jednostki do samorealizacji, uczenia się ról społecznych, poszukiwanie pozytywnych odczuć, zwłaszcza satysfakcji, zadowolenia z pracy oraz zaangażowania na rzecz urzeczywistnienia tej wartości we własnej osobowości.

Należy podkreślić, że takie holistyczne podejście do rozwiązania postawionego problemu nie było w Polsce podejmowane w szerokim zakresie.

Praca ma charakter teoretyczno – empiryczny.

W części teoretycznej autorka dokonuje wielostronnej analizy zagadnienia pracy jako istotnego czynnika warunkującego resocjalizację, której wskaźnikiem są pozytywne oraz trwałe rezultaty procesu prowadzącego do powrotu skazanych do akceptowalnego funkcjonowania w społeczeństwie – zwłaszcza w zakresie zdobycia zatrudnienia i jego utrzymania.

Autorka w sposób interdyscyplinarny oraz wyczerpujący dokonała przeglądu stanowisk pedagogów, psychologów i socjologów w zakresie pracy jako fundamentu życia społecznego. Przedmiotem szczegółowych analiz było zagadnienie bezrobocia i jego społeczne skutki oraz podstawowe strategie przeciwdziałania wykluczeniu i marginalizacji osób pozostających bez pracy. Zwraca przy tym uwagę na sytuację osadzonych po wyjściu z zakładu karnego.

Ważnym analizowanym zagadnieniem jest aksjologiczny wymiar pracy i jego funkcja w życiu człowieka, grup, wspólnot, a zwłaszcza w procesie resocjalizacji.

Kolejnym szczegółowym przedmiotem teoretycznych analiz jest zagadnienie satysfakcji w pracy i samoocena jako czynnik wpływający na skuteczność pracy osadzonych.

Część teoretyczna jest ważną podstawą dla przeprowadzonych badań. Wyczerpuje podjęte zagadnienia i prezentuje wysoki stopień spójności podjętych problemów teoretycznych.

Własne badania empiryczne mają charakter ilościowy.

Przedmiotem badań były uwarunkowania satysfakcji z pracy osób odbywających karę pozbawienia wolności w kontekście przedmiotu badań autorka sformułowała cztery cele praktyczne. Są nimi dwa cele główne:

- diagnoza (rozpoznanie) opinii osadzonych dotycząca satysfakcji z wykonywanej pracy;
- opracowanie – na podstawie wyników badań – modelu organizacji pracy osadzonych;

oraz dwa cele szczegółowe:

- diagnoza właściwości dotyczących przygotowania osadzonych do pracy, związanych z ich wartościami i samooceną;
- diagnoza oczekiwań osadzonych, związanych z możliwością wykonywania pracy.

Celem teoretycznym było pogłębienie wiedzy na temat osadzonych oraz ich stosunku do pracy (s.212)

Główny problem badawczy zawierał się w pytaniu: „jakie są uwarunkowania satysfakcji z pracy osób odbywających karę pozbawienia wolności?” (s.212).

W kontekście problemu głównego sformułowane zostały następujące problemy badawcze:

- jakimi poziomem samooceny charakteryzują się więźniowie?
- jakie miejsce w systemie wartości osadzonych ma praca?
- jaki poziom satysfakcji z pracy mają więźniowie?
- jakie relacje zachodzą pomiędzy samooceną więźniów a satysfakcją z pracy?
- jakie relacje zachodzą pomiędzy systemem wartości osadzonych a satysfakcją z pracy?
- jaka relacja zachodzi między statusem społecznym osadzonych a satysfakcją z pracy?
- jaka relacja zachodzi między miejscem pracy osadzonych w więzieniu a satysfakcją z pracy?
- jaka relacja zachodzi pomiędzy okresem przebywania w więzieniu a satysfakcją z pracy?
- czy istnieją różnice pomiędzy więźniami pierwszy raz skazanymi a recydywistami w poziomie satysfakcji z podejmowanej pracy?

Poprawnie zostały ustalone zmienne i ich wskaźniki. W badaniach empirycznych autorka zastosowała metodę sondażu diagnostycznego przy użyciu techniki ankiety, której kwestionariusz jest jej własnego autorstwa oraz standaryzowane kwestionariusza: Kwestionariusz Rosenberga (SES) wykorzystywany do pomiaru globalnej oceny osadzonych i zapewniający obiektywność i rzetelność badań. Na podkreślenie zasługuje narzędzie własnego autorstwa, które jest cennym wkładem w zasoby technik badawczych w resocjalizacji osób przebywających w zakładach karnych.

To bogactwo technik zapewniło rzetelność wyników i ich wielostronną analizę.

Badania zostały przeprowadzone na reprezentatywnej grupie. Objęto nimi 1026 osób pozbawionych wolności, przebywających w 23 zakładach karnych.

Część empiryczna zawiera szczegółową analizę wyników własnych badań empirycznych. Dotyczą one: charakterystyki grupy badanej pod względem sytuacji zawodowej, preferencji pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, opinii na temat pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, planów dotyczących pracy po odbyciu kary pozbawienia wolności. Uzyskane wyniki pozwoliły na dalsze szczegółowe analizy kolejnych badanych zagadnień, ukazując wyniki rozwiązywanych problemów, które obejmują:

- poziom samooceny więźniów;
- miejsce pracy w systemie wartości;
- poziom satysfakcji z pracy więźniów;
- relacje pomiędzy samooceną więźniów a ich satysfakcją z pracy;
- relacje pomiędzy systemem wartości osadzonych a ich satysfakcją z pracy;
- relacje pomiędzy statusem społecznym osadzonych a ich satysfakcją z pracy;
- relacje pomiędzy miejscem pracy osadzonych a ich satysfakcją z pracy;
- relacje pomiędzy okresem przebywania w więzieniu a satysfakcją z pracy;
- różnice pomiędzy więźniami pierwszy raz skazanymi a recydywistami w poziomie satysfakcji z podejmowanej pracy.

Wyniki badań przedstawiane są w sposób czytelny, a nade wszystko w sposób uporządkowany strukturalnie, według kryterium postawionych problemów. Przeprowadzone analizy są wnikliwe i konstruktywne. Na uwagę zasługuje syntetyczna dyskusja tych wyników.

Poprawnie sformułowane zostały wnioski i odniesione do zagadnień zamieszczonych w części teoretycznej. Dyskusja wyników świadczy o dojrzałości dr Beaty Mydlowskiej do pracy naukowej.

Cennym walorem prowadzonych analiz, świadczącym o dojrzałości naukowej jest krytyczne ustosunkowanie się do przeprowadzonego procesu badawczego, a nade wszystko wskazanie konieczności dalszych badań, które powinny dotyczyć poszukiwania sposobów doskonalenia i zdobywania kwalifikacji zawodowych przez więźniów.

W tym względzie autorka wskazuje na:

- określenie zakresu możliwej elastyczności funkcjonalnej zakładów karnych w kontekście stosowania skutecznych rozwiązań resocjalizacyjnych;
- podjęcie badań jakościowych, mających na celu określenie sytuacji byłych już skazanych po opuszczeniu zakładu karnego.

W analizach dostrzega się konsekwencje w realizacji celu, profesjonalne łączenie teorii z wynikami badań empirycznych, dojrzałość merytoryczną i metodologiczną.

Inne osiągnięcia naukowo – badawcze, dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę po uzyskaniu stopnia doktora

Dorobek naukowy dr Beaty Mydłowskiej zawiera łącznie 30 publikacji z czego 27 po uzyskaniu stopnia doktora.

Dr Beata Mydłowska po uzyskaniu stopnia doktora jest:

- autorem jednej monografii naukowej, czternastu rozdziałów w monografiach, dwunastu artykułów w czasopismach naukowych;
- redaktorem trzech monografii i współredaktorem jednej.

Dr Beata Mydłowska brała czynny udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Po doktoracie wygłosiła dwadzieścia referatów na konferencjach organizowanych przez polskie uczelnie, między innymi Akademię Pedagogiki Specjalnej, Uniwersytet im. Marii Curie Skłodowskiej, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Uniwersytet Rzeszowski, w tym jeden referat na konferencji organizowanej przez National Pedagogical Dragomanov w Kijowie.

Na uwagę zasługuje udział w sześciu komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych i międzynarodowych, w tym w jednej konferencji pełniła funkcję przewodniczącej, a w dwóch komitetach funkcję członka komitetu naukowego, w dwóch członka komitetu organizacyjnego, jednej przewodniczącej komitetu organizacyjnego.

Dr Beata Mydlowska nie tylko bierze czynny udział w konferencjach, ale systematycznie organizuje konferencje we współpracy: z Katolickim Uniwersytetem Jana Pawła II, Uniwersytetem Przyrodniczo – Humanistycznym w Siedlcach, Akademią Katolicką w Warszawie - Collegium Bobolanum, Uniwersytetem Śląskim w Katowicach, Centralnym Zarządem Służb Więziennych oraz Technical University of Ostrava, Uniwersyty of Debrecen, Comenius University in Bratislava Faculty of Arts – Department of Pedagogical Science and Andragogy, Szent Istavan University of Economics and Social Sciences, West Ukrainian National University, Mukachevo State University.

Dr Beata Mydlowska odbyła dwa staże w instytucjach naukowych:

- staż naukowy na Wydziale Pedagogicznym Narodowego Pedagogicznego Uniwersytetu Dragomanova w Kijowie, od 14 października do 14 listopada 2019r. W ramach stażu zrealizowała zadania badawcze:
 - studium literatury dotyczącej innowacji w zakresie ukraińskiego systemu szkolnictwa wyższego oraz nowoczesnych metod doskonalenia zawodowego studentów, przyszłych nauczycieli i pedagogów;
 - zarys wspólnych projektów badawczo – rozwojowych z pracownikami Wydziału Pedagogicznego;
 - przeprowadziła wykład otwarty „Migracje zarobkowe a rodzina ukraińska: problemy i poszukiwanie ich rozwiązań”;

Uczestniczyła w zajęciach dydaktycznych na temat:

- Filozoficzny i synergiczny kontekst kształcenia zawodowego przyszłych nauczycieli;
- Innowacje w przygotowaniu zawodowym przyszłych nauczycieli do współpracy z rodzicami młodszych uczniów (doświadczenia ukraińskie);
- Przygotowanie zawodowe przyszłego nauczyciel – wychowawcy w warunkach globalizacji;
- Problem dzieci zaniedbanych i poszukiwanie możliwości przeciwdziałania;
- Przejawy patologicznych zjawisk społecznych we współczesnym społeczeństwie ukraińskim, możliwości odporności na takie zjawiska;
- Elementy arteterapii w pracy z uczniami szkół podstawowych.

W czasie stażu naukowego prowadziła warsztaty seminaryjne dla nauczycieli gimnazjum nr. 102 w Kijowie; przygotowywała prezentację pt. „System oświaty w Polsce: współczesne poglądy”.

- staż naukowy na Wydziale Nauk Społecznych Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Przyrodniczo – Humanistycznego w Siedlcach pod kierunkiem dr hab. Anny Klim – Klimaszewskiej, prof. uczelni; staż trwał w semestrze zimowym roku akademickiego 2020/2021. W ramach stażu dokonała analizy planów i programów studiów na kierunku pedagogika. Brała czynny udział w spotkaniach naukowych w Instytucie Pedagogiki; przeprowadziła autorskie zajęcia z przedmiotu „Śródroczna praktyka dydaktyczna w klasach I – III” w wymiarze 60 godzin, które miały charakter ćwiczeń.

Dr Beata Mydlowska brała udział w programach grantowych Ministerstwa Edukacji i Nauki:

- w 2021r. pozyskała dofinansowanie do konferencji naukowych w ramach programu „Doskonała Nauka” realizowanego przez Ministerstwo Edukacji i Nauki – wsparcie konferencji naukowych (nr. umów: DNK/SN/514062/2021; DNK/SN/549533/20221/);
- w grudniu 2021 roku, pod jej kierownictwem, Uczelnia Społeczno – Medyczna w Warszawie rozpoczęła realizację projektu „Uczelnia Społeczno – Medyczna bez barier” w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Nr projektu Powr.03.05.00-000A060/21-00. Tytuł projektu: Uczelnia Społeczno – Medyczna bez barier. Wartość projektu: 4 119 303,93zł.

Prowadziła wykład w ramach programu Erasmus+, KlaipedaState University of Applied Sciences (Litwa), 16-20 maja 2022r.

Dr Beata Mydlowska uczestniczyła w zespołach oceniających wnioski w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości w Warszawie (2009-2019) oraz od (roku 2019 do chwili obecnej) Uczelni Społeczno – Medycznej w Warszawie, pełniąc funkcję przewodniczącej Komisji Konkursowej.

Osiągnięcia dydaktyczne

Dr Beata Mydlowska posiada bogate osiągnięcia dydaktyczne. W Wyższej Szkole Przedsiębiorczości w Warszawie oraz w Uczelni Społeczno - Medycznej w Warszawie prowadziła i nadal prowadzi wykłady, według autorskich programów, z następujących przedmiotów: pedagogika pracy, podstawy pedagogiki, pedagogika resocjalizacyjna, doradztwo zawodowe w procesie resocjalizacji, diagnostyka w resocjalizacji oraz seminaria dyplomowe (licencjat i magisterium).

W semestrze letnim w roku akademickim 2020/2021 na Uniwersytecie Humanistyczno-Przyrodniczym w Siedlcach (Instytut Pedagogiki) przeprowadziła autorskie zajęcia z przedmiotu „Śródroczna praktyka dydaktyczna w klasach I –III” w wymiarze 60 godzin, które miały charakter ćwiczeń (w ramach umowy zlecenia).

Aktywnie wspiera rozwój naukowy studentek i studentów nie tylko w kierowanej przez siebie Uczelni. Była także promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim mgr. Marty Jaroszewskiej. Temat rozprawy: „Resocjalizacja przez kształcenie zawodowe w szkołach przywieziennych w opinii skazanych, nauczycieli i pracodawców”, praca obroniona w dniu 28.09.2022 na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II. Promotorem był dr hab. Kazimierz Pierzchała, prof. KUL

Jest również promotorem pomocniczym w trwającym w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie, przewodzie doktorskim mgr Urszuli Brzezińskiej. Temat rozprawy: „Trajektorie uczenia się przedsiębiorców”. Promotor: prof. dr hab. Stefan M. Kwiatkowski.

Jej osiągnięcia dydaktyczne, a nade wszystko organizacyjne związane są z pełnieniem funkcji Rektora - najpierw w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości w Warszawie, a następnie w Uczelni Społeczno - Medycznej w Warszawie. Są nimi w szczególności:

- tworzenie studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu;
- tworzenie, przekształcanie i likwidacja Wydziałów;
- opracowanie i wdrożenie systemu zapewnienia jakości kształcenia;
- organizacja praktyk zawodowych;
- nawiązywanie współpracy z interesariuszami zewnętrznymi;
- organizacja konkursów na najlepsze prace licencjackie i magisterskie (Przewodnicząca Jury);
- nawiązywanie współpracy z czasopismami pedagogicznymi, w tym z kwartalnikiem „Edukacja”;
- organizowanie Dni Otwartych Uczelni;
- zorganizowanie Koła Artystycznego, opracowanie programu zajęć;
- nawiązywanie kontaktów naukowych z uczelniami z kraju i z zagranicy;
- Inicjowanie współpracy naukowej w ramach programu Erasmus+.

Ważnym dorobkiem w zakresie dydaktycznym, jak również badawczym jest wyróżniająca się współpraca z otoczeniem społecznym. Analiza przedstawionych dokumentów wskazuje, że dr Beata Mydłowska jest założycielem i wieloletnim Dyrektorem Zespołu Szkół

przy ul. Kaleńskiej 3 w Warszawie. Opracowała i nadal opracowuje założenia organizacyjne, plany i programy tych szkół oraz wyposażenie w środki dydaktyczne. Organizuje od strony formalno-prawnej, praktyki zawodowe. Prowadzi konkursy w procesie rekrutacyjnym kadry nauczycielskiej.

Współpracuje w zakresie: tworzenia i wdrażania innowacyjnych programów kształcenia na poziomie szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz szkół policealnych (od roku 1999 do chwili obecnej). Prowadzi badania pilotażowe mające na celu ocenę poziomu kompetencji absolwentów oraz ich zainteresowań kierunkami kształcenia na poziomie wyższym. Wyniki tych badań są wykorzystywane w tworzeniu oferty edukacyjnej w Uczelni Społeczno-Medycznej w Warszawie.

W ramach współpracy z Aresztem Śledczym w Warszawie Białołęce oraz Warszawie Służewcu organizuje zajęcia hospitacyjne oraz wizyty studyjne dla studentów Uczelni Społeczno-Medycznej w Warszawie. Wizyty te są bezcennym uzupełnieniem wiedzy teoretycznej zdobywanej podczas wykładów i ćwiczeń.

Ściśle współpracuje z otoczeniem społeczno-gospodarczym na wielu różnych płaszczyznach, dzięki czemu Uczelnia Społeczno-Medyczna w Warszawie może rozwijać się w nowych kierunkach: studentom zapewnia dostęp do praktyki zawodowej, a program studiów modyfikowany jest z uwzględnieniem potrzeb rynku pracy. Współpraca z otoczeniem obejmuje m.in. tworzenie i opiniowanie programu studiów, włączanie w proces dydaktyczny osób z doświadczeniem praktycznym, organizację praktyk zawodowych, pośrednictwo w zatrudnianiu absolwentów poprzez dystrybucję wybranych ofert oraz współudział w organizowaniu spotkań z pracodawcami, a także realizowanie przez studentów prac projektowych oraz prac dyplomowych służących rozwiązywaniu wskazanych przez interesariuszy problemów.

Na uwagę w tym względzie zasługuje współpraca z trzema fundacjami: Międzynarodowa Fundacja „REAXUM”, Fundacja Beneficjum oraz Fundacja Pożytku Publicznego „Pomoc potrzebującym”. Przedmiotem wspólnie podjętych działań jest m.in. przeprowadzenie badań oraz przygotowanie opracowań dotyczących sytuacji osobistej, edukacyjnej, społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnościami, a w szczególności studentów oraz realizacja wspólnych projektów dotyczących szeroko rozumianego funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami. Ponadto, w ramach porozumienia z fundacjami, studenci kierunku pedagogika, mogą korzystać ze wspólnie realizowanych zadań, a także z wiedzy i doświadczenia tych organizacji, co przyczynia się do uzyskania wartościowych kompetencji w zakresie wychowania i edukacji dzieci z niepełnosprawnościami.

W ocenie dr Beaty Mydłowskiej najważniejszym elementem współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym włączaniem przedstawicieli pracodawców do procesu zarządzania uczelnią jest funkcjonująca Rada Interesariuszy Zewnętrznych. Misją Rady jest zintegrowanie środowiska nauki ze sferą praktyki życia gospodarczego. Współpraca obu środowisk pozwala na racjonalne wykorzystanie posiadanych zasobów i potencjału oraz uzyskanie wspólnych korzyści. Podejmowane działania dotyczą tworzenia wysokiej jakości programów studiów, usprawniania procesów edukacyjnych i podnoszenia jakości kształcenia.

Przedstawiciele podmiotów zewnętrznych uczestniczą w różnych wydarzeniach Organizowanych przez USM; np. Dni Otwarte, Międzynarodowe Konferencje Naukowe, spotkania okolicznościowe, akcje charytatywne i społeczne, zebrania Komisji ds. Jakości Kształcenia, wizytacje PKA, itp. Taka forma dopuszcza relacyjność, a także wzajemną promocję, która przynosi korzyści wszystkim stronom i pozwala na zintensyfikowanie dotychczasowej współpracy.

Wśród podmiotów współpracujących znajdują się placówki, poradnie, ośrodki, szkoły, przedszkola, fundacje, areszty śledcze i Centralny Zarząd Służby Więziennej. Ta działalność zasługuje na szczególne uznanie i wysoką ocenę według kryterium stosowania innowacji dydaktycznych w szkole wyższej.

Konkluzja

Dorobek naukowy dr Beaty Mydłowskiej wnosi cenny wkład do pedagogik pracy i resocjalizacji. Stanowi o nim rzetelność badań, nowe rozwiązania i charakterze metodologicznym, otwarcie nowych perspektyw badawczych w zakresie prowadzenia badań nad życiem i funkcjonowaniem osadzonych w zakładach karnych. Jej całokształt dorobku spełnia wymagania zawarte w Ustawie z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Oceniam do pozytywnie.

Wnioskuje o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

